

ŚWIETAČ

Biełaruskaja štotydniowaja hazeta.

Adrys rädakcii:

Piŭtrahrad, Kabineckaja wul. № 4, 18.

№ 2

9—XI

1916 roku.

Pa asobku
nomir
10 kapiejak.

Jz pirasyłkaj:
Na 12 miesicaŭ
3 rubli
Na 6 miesicaŭ
1 rub. 50 k.

Daŭniejšymi časami usio światło
biaz słońca u chaciä — što sa świe-
tača.

Dzie świet treba tudy bliżej pad-
nosicca świetac, utykaicca łučyna u
jaho—i jošć kamu dziäržać i świacić.

Kali treba świet na ũsiu chatu —
dyk stawicca świetac bliżej siarodku
chaty i bliżej stała, utykajuć u swie-
tač łučynu adnu a to i nieskulki;
haryć łučyna z usich bakou świetacza
i na ũsie baki ad świetacza świetła
u chaciä.

A nima świetacza — choć ty by-
wała u zuby utkni łučynu kab paš-
wiacić rukam.

Nima świetacza—ciomna u chaciä.

Al' zmianilisia časy; zwioŭsia świe-
tač, — astaŭsia pa im tolki uspamin.

Jość ciapier šmat z čaho ašwiacić
chatu; zawodzicca užo pa chatach i
i elektryka,

Dy wot u hałoŭkach ludzkich —
šmat jašće paciomku.

Treba tut świetac taki, z katoraha
swiatło u hałoŭku ludzkuju pranikłab
až da rozumu.

Heta hazetka nichaj budziä takim
šwietacam.

Z jaje nichaj jasnašć padzieć na
tyja paciomki pa hałoŭkach ludzkich,
dzie kryicca i hłušycca swietu ni aba-
čyšuš šmat čaho darahoha, ni acańio-
naha u ludzkich mazgoch.

Nichaj toja darahoja z paciomkaŭ
na swiet pakazycca, nichaj i haspa-

daru i usim ludzcam pojdzić jano na
karyšć, na dąbro.

Dajža Boža!

A. Adamčyk.

* * *

Ni biaduj hałoŭka
Što ščascia ni maiš,
A biaduj hałoŭka
Što praŭdy ni znaiš.

a—b.

* * *

Świetacŭ.

S prywietam „Świetac“ skromna
Zjaŭlaicca da nas,
Kali na swiecia ciomna,
Jak miłašci łuč zhas.

Prychodzić kab u hory
Narod naš wišialić,
Zniać nakidź sumu, zmory,
Światła, spakoju ũlić.

Jak wiestaŭnik dzion jasnych
Idzie da smutnych chat:
S paciechaj la niščasnych,
U razryŭku dzieła swiat.

Nichajža Twój wiasioły
Światlisty ahniašwiet
Spatkajuć miła sioły,
Kab dobry byŭ pasled.

Kab znikli ciemry chmary,
Jak Ty ašwieciš šlak,
Kab ščežli ũroki čary,
I załamy ni ũ znak.

Swiaciš nam, „Swietać“ miły,
Pramiennaścijaj swiatoj,
Chaj Boh Tabie daść siły
Zmahacca z cimnatoj.

A. Ziaziula.

Minsk.

Da kabiet.

Siastrycy!

Miejscy ich zmušany
ciapier zaniać kabiety. Tam nawat,
kudy nikoli dahetul ni dapuskali ich,
ciapier — proša! dźwiery naściz!

Ahulnaja ličba pracaŭničak praz
dwa astatnija hady pawialičyłasja —
ahułam kažućy — u try razy prociŭ
taho sto było pirad wajnoj.

Pa kantorach čuć nŭa ŭsiudy cia-
pier kabiet bolš pracuić jak mužčyn.

Na fabrykach kabiety pracujuć
razam iz mužčynami, — zarablajuć
roŭna iz imi.

Pa wioskach kabiety ciapier usio-
čysta robiuć: dzie ni było mody,
kab kabiety kasili, kab arali — dyk
ciapier heta robiuć. Tam na ich
spała usia praca u haspadarcy.

Tak, na rabotnicu — da pracy
zdałasja kabietka zdolnaju.

Ali kabiety zaŭsiody adstawali
ďaloka ad hrumadzianskaj pracy.
Čamu?

Šmat było usilakich natoja pry-
čyn. Ali ciapier — hodzi. Hodzi —
skazać musim — i zażydać musim i
uziacca musim iŭci z našym wiekam
— prystupić da hrumadzianskaj pra-
cy. I pierš zaŭsio musim padbać ab
nas samich, ab kabietach. My sami
siabie najlepš znaŭm, my sami siabie
lahčej udaskunalić možym da žyćcia
karysnaha na šwieciä

Ciapier, kali wajenny čas šmat
nam daŭ prastoru da pracy, šmat
spała nam na plečy chłapot i hora, —
musim zadumacca: jakby nam raski-
nutym pa asobku ni zmarnieć, a kab

u kupu dzie nam časam zhrumadzicca
i ab swajej doliniadoli padbać.

Nas hadawali tak, što my stalisia
bolš učuciowyja, sentymentalnyja,
ali — biäz hartu u charaktary, biäz
nawyku da tworčaj pracy.

My ciapier kinulisia na mužčyn-
skija miejscy dźla zarabotkaŭ. My
ciapier musim kinucca na musčyn-
skija miejscy i u hrumadzianskaj pracy.

My musim być staršynami i ki-
raŭnikami hrumadzianskich tawary-
stwaŭ ŭsielskahaspadarskich, koopera-
tyŭnych, kredytowych (bančkoŭ), i
usälakich inšych. Musim pracawać
u školach, u hazetach, u kamitetach
dla pomaćy adny adnym i ŭsim.

Pracy šmat. Tolki šmieła da jaje
bracca, tolki mieć pad saboj hrunt
pad nahami, a nad saboj zorku —
puciwinku — Ideju.

Alonka.

Piciar, 27—X—1916.

* * *

Nichaj chto možyć adhukniecca,
Nichaj chto možyć adzawiecca,
Nichaj pa słowu každy skażyć,
Nichaj rabić-što j jak pakażyć.

a—b.

Natta pilnaja sprawa.

Toj razumny haspadar, katory
napierad wiedać staraicca—što jamu
niekaliŭci treba budzić mieć ci zra-
bić — i katory zahadziä dbaić ab
toja, dy ciapier užo pačynać rabić
što možna, kab na paru mieć usio,
što treba budzić mieć.

A chto ni tak robić—z taho śmijucca ludzi, što „biarecca sabak karmić kali užo na palawanniä treba iŝci?

Wotaž, kab być starannymi ludźmi, musim dbać ciapier užo äb toja, što treba budzić ludziam nizadoüha.

Miž inšym treba budzić mieć — z čaho budawacca našym siłanam pošla wajny. Wiedama, što za čas wajny

najboli — dyk niemie nahlumiü siakučy les i wywoziučy u Niamieččynu. Takšto budawacca z biarwieńnia, tak jak dahetul biełarusy budawalisia, niüdasca chiba, bo lesu nidakupiŝsia: tam dzie wajna dajŝla—budzić jaho mała i budzić jon darahi. Chacia kab stała biarweńnia na belki, na krochły, a na ścieny treba staracca jakoha druhoha materyjału.

Nikatoryja pamyŝlajuć budawacć ścieny z betonu. Nu, hetkaja budowa doraha abojdzicca, bo i cement u canie budzić, a majstry da hetkaj budowy dyk i što doraha abojducca. I, praüdu skazać, što cementowyja ścieny natta mocny, ali prapuskajuć wilgać, dyk chatu z cementu budawacć ni warta.

Rachujučy natoja, što dla robotnikaü budzić ŝmat pracy pošla wajny i što robotnik, dy jaŝče wučony, budzić dörah, — dyk treba siłanam znajŝci sposab—kab sami budawacca mahli.

Hetki sposab joŝć: budawacca z ceħły—dyk heta usiaki zrabieć moźyć, chto choć-choć što rabić umieić. Kłaŝci ścieny z ceħły—heta kaźdaja sprytnaja kabietu rabić moźyć. A na ścieny, dy dla takich ni wysokich budynkaü jak wiaskowyja, dyk aby jak wypalinaja ceħła hodzicca. Lepi wypalinaja ceħła patrebna na piečy, na wuhły, a na bočnyja ścieny dyk aby jakaja ceħła dobra.

Takuju ceħłu wypalić taksama ni wialikaja nawuka. A na apał ceħły droü znajdzicca, bo łomu u lesia za čas wajny ŝmat nabiarecca. Značycca, wypalić ceħłu nia doraha abojdzicca.

A zrabieć ceħłu z hliny — jaŝče lahčej: wyłapać jamu, nakidać hliny, i wadzić kania pa hliniä — jon wy miasić. U formu ułazyć peünaž biž nawuk nałazycca možna. Oŝ uwieŝ strach z rabotaj ceħły.

Ścieny budynkaü na chlawy dyk možna rabić z ceħły nipalinaj, budzić trywać hadoü dźwieŝcial Budujuć ludzi i chaty z ceħły nipalinaj, ali tady treba rabić toüstyja ścieny, pa 20 wiarŝkoü taüŝcinioj. Cianiejŝyja ścieny buduć wilgotnyja.

Wotaž kab pošla wajny dać ludziam skoryńka ceħłu da budowy, dyk ciapier užo treba kab ludzi sprytniejŝyja padumali—dzie wybrać miejŝcy na cagielniu. Ciapier treba užo wywiedać—dzie lepŝaja hlina, dzie jaje ŝmat joŝć i dzie možna załazyć wialikuju cagielniu-fabryku (kirpičny zawod). A kali natoja ŝmat treba budzić hroŝy, dyk treba złažycca, siabrynoj sabrać hroŝy. Hetyjaž ŝładčyny prynamsia treba rabić ciapier, a nia pošla, ni tady—pošla wajny — kali budzić pilniejŝaja rabota, kali treba mieć hatowyja hroŝy i hatowyja strumenty da cahielni, da fabryki, kab ŝtonajchutčej dać ludziam ceħłu. Značycca čas padumać ab cagielniach.

S. Hryŝkiewič.

Dumki da hramatyki.

Kali zawodzicca hramatyčny sposab pisańnia, to heta rozumieć treba — što zawodzicca adnastajny sposab pisańnia ŝloü, nia žminiajučy sposaba wyhaworu ich.

Piŝuć :

sinija	— sinije	— sini
pieknyja	— pieknyje	— pieknyi
dobryja	— dobryje	— dobryi
miłyja	— miłyje	— miłyi
siniaha	— siniaho	— siniha
pieknaha	— pieknaho	— pieknyha
dobraha	— dobraho	— dobryha
miłaha	— miłaho	— miłyha.

Na kančatku, oś widać, adny pišuć „a“, druhija — „e“, „i“, „o“, značycca usiak pišuć, a hawaryć usie haworuć adnastajna, bo usie adnastajna u henych sławach i im padobnych nijasna wyhawarywajuć astatni hamanok.

Hamanki „o“ i „e“ lubiuć jasnaha wyhaworu, praz toja mohuć być pad naciskam (pad akcentam) jak užo pryhadziłasia hawaryć; značycca pa adnamu u słowiä, abo pa dwa u sławach — z dwuch sloû zložanych, jak: biełaboki, ciomnašery.

Nijasnyjaž, niapeúnyja hučnyja hamanki najbołš padobny da „a“.

Oś dźla hetaha, dy i dźla taho, što kab usie u padobnych razoch słowy mieli adnastajny kančatak, bo tak užo smat chto pišyć:

blahoha, małoha, čužoha,
dyk i treba pisać:

pieknaha, dobraha, miłaha.

Taksama, kab usie adnastajnaha sposabu pisańnia trymalisia — treba pisać:

pieknyja, dobryja, miłyja,
bo nijasny hamanok na kančatku bołš padobny na „a“, mieńš na „i“, a jašče mieńš na „e“.

* * *

Ustanaŭlajučy adnastajny sposab pisańnia nijasnych hamankoŭ u fleksijach — na samym kančatku sloû i u sufiksach — u kancawych składach sloû, — treba mieć na pamiaci kab formaŭ našaj biełaruskaj haworki ni žmĩńšać, bo formy — heta jošć bahactwa haworki, heta jaje ruźnić ad druhich haworak.

Da formatu naležyć:

adna forma	—	druhaja forma
1) jon idzieć	—	jon idzie
jon piajeć	—	jon pjaie
2) rabić	—	rabici
pĩać	—	pijaci
3) iduć muzyki	—	iduć muzykie
maje wały	—	maje wałe
4) našaj chaty	—	našaje chaty

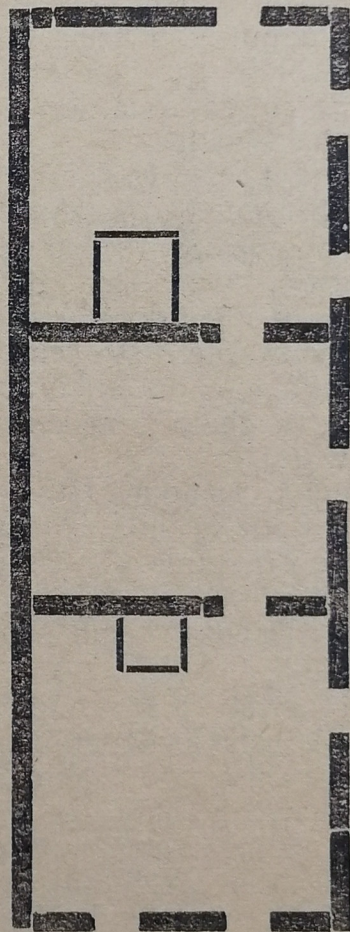
5) z mamaj	—	z mamaju
z piłoj	—	z piłuju
6) idziom	—	idziomó
addadziom	—	addamó

(Dalej budziä).

Akćub.

Jak lepi budawacca.

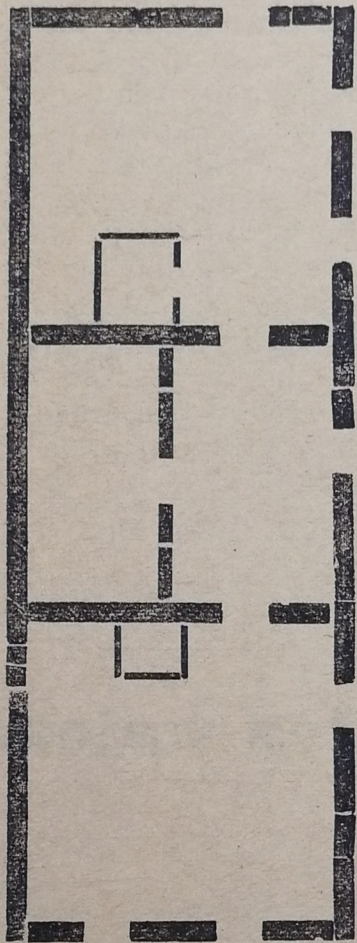
Bahaciejšy ci ryzykaŭniejšy haspadar buduicca abšyrniej. Dom robić — na dwa kancy chaty. Heta, značycca, tak: stawiucca dwa zruby adzin ad druhoha wodaj; miž imi robiucca sieni pad adnu strachu z chatami.

Časami sieni razbiwajucca napałam, takšto u sianioch wychodzić jašče spižarnia ci waryŭnia.

Ci u haspadarskuju chatu ci u čaladnuju iści treba praz adny sieni. A u hetych sianioch, jacto wodzicca u haspadarca, — i šwiñni zahładajuć i husi i kury, tak što tut i brud

i smurod. Dobramu haściu kab uwyj-
ści choć u čystuju chatu dyk treba
smurodu u sianioch kaniešna pačuć i
na brud nahladziecca.

Šmat jość inšych pryčyn dźla ka-
tórych hetkija damy budawać ni
warta.

I naahuł kažučy—daŭhich damoŭ
budawać ni warta. Bo z taho biarwień
nia, što idzieć na doŭhija damy, dyk
można zbudawać šmat prastarniejšy
dom—kali budawać jaho roŭnabokim.

Oś dla prymieru taki prykład.

Dom — na dwa kancy chaty, pa-
miż imi — sieni. Daŭžynioj chaty —
pa 8 aršyn ścieny, a sianiej — 6 ar-
šyn ad chaty da chaty. Ściah ścieny
budzić taki: z adnaho boku daŭžynia
domu 22 aršyny (bo adnej chaty 8
arš., dy sianiej 6 arš., dy druhoj cha-
ty 8 arš.) i z druhoja boku 22 ar-
šyny, dy 16 arš. z dwuch kancoŭ
domu ścieny (pa 8 aršyn 2 ścieny) —
usiaho kruhom $(22+22+16)=60$ ar-
šyn daŭžynia ścieny domu. Z taho
biarwieńnia, što pašlo na 60 arš.

ścien, možna zbudawać dom roŭna-
boki—usie 4 boki adnakowaj daŭžyni,
značycca—pa 15 arš. $(60 : 4 = 15)$.

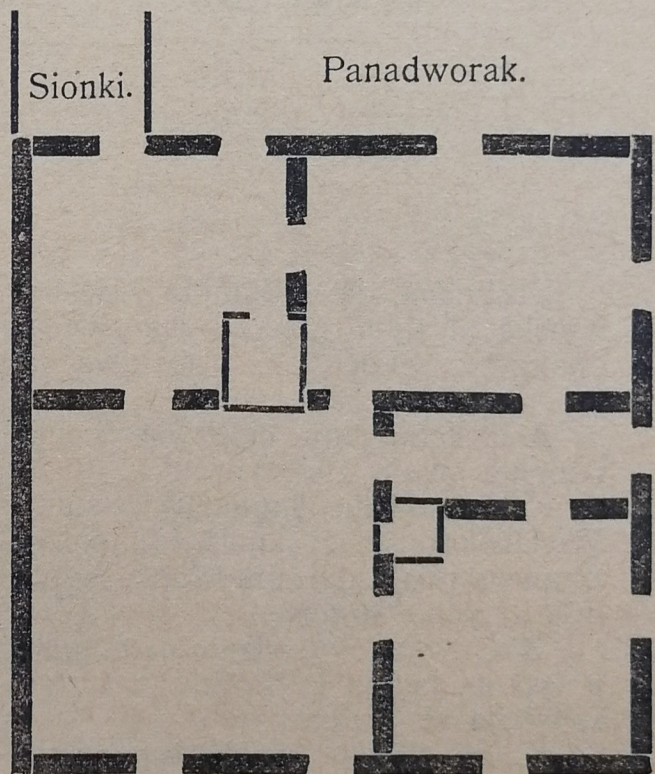
Hetki dom roŭnaboki šmat pra-
starniejšy ad henaha doŭhaha domu,
choć ściah ścieny adnaho i druhoja—
pa 60 arš. kruhom u každaha.

Z woka peŭnašto nielha hetaha
wiedać. Praztoja moża mała buda-
wali ludzi roŭnabokija damy, a bolš
douhija, — heta jašče i praz toja,
što wuziejšy dom lańčej budawać.

Oś nawuka što patrebna — zaraz
heta pakažycca.

Doŭhi na 22 aršyny dy na 8 ar-
šyn šyroki dom zajmić miejsca 8 ra-
doŭ pa 22 aršyny płoskija, usiaho
 $(22 \times 8) = 176$ płoskich aršynaŭ.

A roŭnaboki zajmić 15 radoŭ pa
15 aršynaŭ—dyk usiaho $(15 \times 15) = 225$
aršynaŭ płoskich.

Značycca, kab zamiest padłohi
z doščak dać pamost, wymaściušy
aršynowymi plitkami, dyk treba by-
łob u roŭnabokim domiä wyłažyc ich

	štuk	225
a u doŭhim	„	176
na štuk		49

treba hołš plitak wymaścić napad-
łohu u roúnabokim domiã.

Z hetaha widać, što roúnaboki
dom na 49 aršyn płoskich bolš miej-
sca zajmaić, a značycca — jon abšyr-
niejšy ad doúhaha dy wuzkoka.

Kali na 49 płoskich aršyn roúnaboki
bolšy, dyk heta značycca — na
cełuju adnu chatu (pakoj) dom pra-
starniejšy, ličucy chatu pa 7 aršyn
ścieny ($7 \times 7 = 49$).

Značycca, kali biarwieńnia idzieć
na ścieny adnalkowa što na doúhi
toja i na roúnaboki, dyk roúnaboki
dom prastarniejšy budzić. Peúnaž —
prastarniejšy dom blizka što i daha-
dniejšy.

(Dalej budzić).

A. B.

Z darohi.

Dastaúsia ja u Stańki. Heta-ni
wioska ni siało, a tolki—jak zwuć—
„pahost“. Staic dy dwa da-
my, — woś i usio.

A usiožtki jany cikawyja Stańki,
i majuć swaju historyju.

Palawaú kaliś daúnymi časami u
Wiciäbskaj pušcy kniaź Uchtomski.
Zmučyúšysia, dy zbłudziúšy, byú z
inšymi natta sumny.

Ščaśliwym wypadkam natknulisia
u leśi na takuju pryhožuju haru, što
zabylisia ab biadzie.

Kniaź skazaú zrabic tut prysta-
niščã, nazwać heta miejsca: „Stańki“,
i tutža zbudawać

I ciapier, chacia užo na henaj hare
lesu nima, wid z jaje wielmi pryhoży
nawakoł. Zdalok siniejuć lasy, nida-
loka bliščyc aziarkò, a u jom adbi-
wajucca klaštornyja damy i carkwa,

Chacia Stańki na pieršy pohlad

wyhladajuć abmioršymi, chacia u
budnija dni žycia ni widać, — u
šwiaty usiožtki azywaja, a na św.
Hannu Stańkoú i ni paznać. Z usich
bakoú spiäšać u Stańki nawat z Wi-
ciäbska, — za 30 wiorst prychoziuc
ludzi. Stańki tady robiucca dla aka-
ličnych biełarusou koławarotam žycia
relihijnaha, hrumadzianskaha i han-
dlowaha. Tut dziakwajuć Bohu za
letnija zbiory; tut spatykajucca rod-
nyja, swaje dy znajomyja; tut kupla-
juć patrebnyja rečy u chatnim žyci.

U Stańkoch možna šyryć biełar-
uskija knižki, bo joś šcyryja biełar-
usy miž panami i siälanami. Nida-
chwat hazety biełaruskaj dajecca
tut u znaki.

L. Małyšewič.

Pra wajnu.

Pakwapilisia jany z wiasny sio-
łita napaści u Francii na krepaść pad
Werdynam, zpaúhodu piorlisia tudy,
ułażyli sotni tysiacaú wojska — i
usiožtki u Werdyn ni papali. Astat-
nimi časami francuzy adpiorli niem-
caú nazad z pad Werdyna, a nidaúna
pierš—francuzy i anhlíčaniã razam
zmahli niemcaú kala horadu Perron
i pacisnuli niemcaú šmat nazad.

Aústryjaki wiasnoj, bokam kala
Šwajcaryi, papnulisia na Italjancaú,
spadziajučysia pacisnuć ich u lewa,
pad mora i tam zachapić akrużyúšy.

Až pad toj čas ruskajã wojskã

tak napiorła na austryjakaŭ, stolki šmat ich zaharnuła u plen i tak daleka pasunułaſia u Haliciju, što austryjaki natta strywożylišia, wiarnuli čačſ wojska z Italii kab baranicca u Halicii. A tady Italjancy dawaj hnać austryjakaŭ nazad. I uznoŭ pasowuwajucca dalej u Austryju.

Praz zimu Serbskaja armija aprawiłaſia adpačyſy na hreckick abytkoch miž mora, letam pirajechała iznoŭ na wajnu i honić ciapier Baŭharaŭ sa swajej staronki won.

Tymčasam rašyłaſia Rumynija bicca iz niemcami, iz baŭharami, iz turkami. A sa złoſci na jaje niemcy rynuliſia wialikaj siłaj z dwuch bakou—z Ausryi ad Serbii i z Baŭharyi bieraham Čornaha mora. Ali i rumyny dobra adbiwaliſia, a tymčasam ruskajä wojska padaſpicła tudy i ciapier prydzicca niemcam nazad pnucca.

Takšto siolita udača na wajnie wypała ruskim i kumpanam ruskich.

Piciar.

31 studnia siolita załażyłaſia tut Biełaruskaja Tawarystwa dla pomačy paciarpeuſym ad wajny. Tahož dnia byŭ wybrany Kamitet kirawać sprawami Tawarystwa. Nichwat ludziej da pracy tym paškodziu Kamitetu, što jon nia zmoh stolki usłużycca ludziam, skolki treba było. Usiožtki što možna toja zrabiłaſia. Sabraŭ Kamitet bolš 53.000 rubloŭ i na hetyja hroſy dawaŭ paciarpeuſym pomač hrašyma, parkalam, chustkami, bializnaj, čarawikami. Haduić čaławiek 50 školnikaŭ (nižšych ſkoł, siarednich i wyžšych); ſtuk 10 małych dziaćiej, i čaławiek 10 kabiet-ſaſdatak z małymi dziaćmi. Aproč taho dla kabiet i dziučat joſć ſwalnia, dzie dajecca rabota i mašyny ſyć—kali chto umieić, i dzie wučuć ſyć—kali chto choćyć. Starańnia ciapier Kamitet robić kab załażyć ſtałoŭku (charuŭnu dzie bylib pa ſchodnaj canie

i zadarma dla biednych zdarowyja abiedy. Ali dahetul charčeŭni załażyć niudałoſia, bo nichwat užo hroſy i kwatery nielha patrebnej znajſci.

Kamitet mieſcicca na Znaminskaj wulicy u d. № 36, kw. 54. Telefonu № 253—49.

Szwalnia — na Wialikim Kazackim zawułku u d. № 6, kw. 18.

Kwatery dla wučniaŭ:

Kaciaryninski kan. № 72, kw. 23, telefonu № 685—64;

Znaminskaja wul. d. № 36, kw. 54, telefonu № 253—49;

6-ja Raždziestwinskaja wul., d. № 39, kw. 17 (dla dziučat);

Kwatery dla Kabiet:

Wialiki Kazacki zawułak, d. № 6, kw. 18;

Kaciaryninski kanał, d. № 72, kw. 25.

Štodzień wiečaram u Kamiteciä žbirajucca čyny kamiteckija, a dniom pracujuć ſiabruki tawaryskija i naniatyja ludzi.

Pry Kamitecia ucikačom usłužywajuć: doktor, 2. adwakaty i 3 buđaŭničyja.

Kab naležyć da Tawarystwa treba dać 3 rubli ſkładčyny. Statut wyſyłaicca usim zadarma.

Usiaho patrochu.

Narodnaja mudraſć.

1.

Pilnuj dobra haspadarki —
Buduć u harſku i ſwiečki i ſkwarki.

2.

Niaſmiełaha ad naŭmiełaha ni
raspaznaiš.

Žarty.

1.

Ni ſpiašy kaza u les —
Waŭki—twaje buduć.

2.

Prymusa u rabociä —
ciažež čym u jadžie!..

3.

Usio nos wyciraic —
Jak nowuju nasatku maic.

Zahadka.

20 kadoû tamu nazad bačka ad mianie byû na 20 hadoû starejšy, a ciapier ja ad syna na 20 hadoû starejšy. Mnie ciapier iz synam razam hadoû stolki — skolki na lik bačku majmu adnamu. A skolki nam wieku každyemu pa asobku?

a--b.

Razhadki da № 1.

- 1) Roûnaha sabie. 2) Kniha.

„Zahlanie soncä i û naša wakonca“.

Biełaruskaja wydawieckaja supółka (Piciar, Bazyloŭski abytok, 4 linija, d. 45, 16) maic na składzi usilakija biełaruskija knižki. Wysyłaic nakładnoj płaťoj i biäz zadatku.

Kamitet Bielaruskaha Tawarystwa

dla pomačy paciarpieŭšym ad wajny (Piciar, Znaminskaja wulica, d. № 36, kw. 54) prymaic stodzień, a najłepi wiečaram ad 7 da 9 hadziny, usilakija nipatrebnyja kamu rečy: šapki, polty, adziežu, bializnu, abućcio, knižki i hrošy — usio na karyśc pahalełym ad wajny.

Každy dobry biełarus, katory lubic swoj rodney Kraj i swaich ludzcaŭ z rodnaha Kraju, możyć prypisacca da Bielaruskaha Tawarystwa, daŭšy na składčynu u Tawarystwä 3 rubli na hod.

A chto możyć usłużycca pracaj— dyk proša udacca da Kamitetu i pryznaccca ab hetym, — ludzi patrebny da pracy.

„Biełaruskaja Wiečaryna“

12. Listapada hetaha hodu adbudzicca u teatry „Połak“ (Piciar, Halernaja wulica, d. № 33). Na sceniä buduć dzwie štuki: „Jak jany žanilisia“ i „Pa rãwizii“, a tady skoki. Pa ũsim hetym na sali u teatry buduć skoki i hulni dla ũsich. Bilety na wiečar canoj ad 1 r. 05 k. da 4 r. 75 k. pradajucca zahadzia u Kamiteciä Bielaruskaha Tawarystwa dla pomačy paciarpieŭšym ad wajny (Piciar, Znaminskaja wul. d. № 36, kw. 54, telefonu № 253-49). Miejsc usiaho trysta.

Rädaktar-wydawiec Adw. Budžka.